

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Lehner Katalin ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. április 7. napján meghozott, 19.P.21.260/2008/3. számú ítélete ellen a felperesek részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alpereseknek 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget. Kötelezi a II. rendű felperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 12.000 (tizenkettőezer) forint fellebbezési illetéket. A további le nem rótt 12.000 (tizenkettőezer) forint fellebbezési illetéket az I. rendű felperes illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperesek kereseti kérelmükben sajtó-helyreigazítás közlésére kérték kötelezni az alperest a ... által készített interjúval, valamint a ... által indított személyhez fűződő jog megsértése iránti perben született bírósági döntéssel összefüggésben a ... című napilapban közöltek miatt.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Elsősorban az I. rendű felperes keresetösségségi jogának hiányára hivatkoztak, másodsorban arra, hogy nem került közlésre a cikkben valótlan állítás, illetve negatív tartalmú közlés nem jelent meg.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította, és kötelezte őket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alpereseknek egyetemlegesen 20.000 Ft perköltséget.

A le nem rótt illetékről úgy rendelkezett, hogy abból a II. rendű felperes 10.500 Ft-ot köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni, míg a fennmaradó 10.500 Ft-ot az I. rendű felperes illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Az indokolásban részletesen ismertette az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, a 8. § (1) bekezdésében, a 61. § (1) bekezdésében foglaltakat, a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény rendelkezéseit, valamint a Ptk. 79. § (1) bekezdését is. Ezen túl kitért a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 13. és 14. számú állásfoglalásában rögzítettekre, majd az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) számú és 36/1994. (VI. 24.) számú határozatára valamint azok indoklására is.

Az alperesi hivatkozásra tekintettel elsődlegesen azt rögzítette a keresetőségi jog körében, hogy a cikk a II. rendű felperest az I. rendű felperes elnökeként azonosította, és az eseményeket a ...-ben történetekkel összefüggésben ismertették így a ... keresetőségi jogát a perbeli kitételek vonatkozásában fennáll.

A cikk címe tekintetében kiemelte, hogy a részleges pernyertesség intézménye iránti újságírói és olvasói érzéketlenség mellett értékítéletként és véleményként megfogalmazható az, hogy a per fő tárgya tekintetében a II. rendű felperes az említett másik perben pereszes lett. A cikk egésze beszámol a Legfelsőbb Bíróság döntésének lényegéről és arról is, hogy nem vagyoni kártérítés megfizetésére nem kötelezte jelen ügy felpereseit, így összességében a közöltek összhangban álltak az eljárást befejező ítélettel, ezért e körben a kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság elutasította.

A sajtótájékoztatóra vonatkozó kereseti kérelem körében sem találta alaposnak a felperesek igényét, mert a cikkbeli megfogalmazás az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem tartalmazza azt, hogy a sajtótájékoztató összehívásának kifejezett indoka a ... féle interjú lett volna, az pedig tény, hogy ezen interjú is a sajtótájékoztató egyik témáját képezte, így ezzel kapcsolatos leírás a véleménynyilvánítás megengedett határain belül maradt. A cikken túlterjeszkedik azon igény, miszerint felidézésre kerüljön, hogy korábban a ...ben a ...-vel összefüggésben megjelent kritikus cikkek miatti helyreigazítási eljárás az alperesi szerkesztőség marasztalásához vezetett, mivel ezzel kapcsolatos leírás, vagy tagadás a cikkben egyáltalán nem szerepelt.

A „jó szándékú önbuzgalom” kifejezés használata tekintetében az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szövegösszefüggésből nem vonható le olyan következtetés, mely szerint az eljáró bíróságok ezt a kifejezést a személyiségi jogi perben jóhírnevet sértőnek találták volna. A cikk a sajtóértekezlet tartalmának leírására szorítkozott és nem állt ellentétben a Legfelsőbb Bíróság ítéletének indoklásával, így helyreigazítás elrendelésének nincs helye.

A felperesek kereseti kérelmükben kifogásolták azt is, hogy a cikk a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárásban hozott döntését érdekesnek minősítette, valamint azt, hogy a nyelvész által készített vélemény csatolását olyan hamis színben tüntette fel, mintha az adott személy közreműködése politikai jellegű lett volna. Az érdekesnek minősítést az elsőfokú bíróság véleménynek, értékelésnek tekintette, amelynek érték- és valóságtartalmával érdemben nem foglalkozott. Abban azonban pontatlannak értékelte a cikk azon részét, amely ... szakvéleményének előterjesztésével összefüggésben került közlésre, ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy ennek a pontatlanságnak a felperesek személye megítélése szempontjából érdemi jelentősége nem volt, így az ezzel kapcsolatos kereseti kérelmet is elutasította. A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását, az alperesek helyreigazításra kötelezését kérték.

A cikk címe - miszerint „Pert vesztt a ... elnöke” - vonatkozásában arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság ugyan kiemelten foglalkozott a PK 12. számú állásfoglalásával, mégsem alkalmazta a cikk megítélésénél. Nem megfelelően értékelte azt sem, hogy az alperesi cikk valótlan állításokat tartalmazott és a valós tényeket hamis színben tüntette fel. A II. rendű felperes ugyanis nem vesztt pert ...val szemben, továbbá a Legfelsőbb Bíróság ítélete szerint a II. rendű felperes ... nem „szakmai jóhírnevét”, hanem csak jóhírnevét sértette meg, továbbá a II. rendű felperes által a felülvizsgálati kérelemhez benyújtott nyelvész szakvéleményeket az ítélethozatal során nem vette figyelembe, tehát ... szakértő ténykedése irreleváns volt a felülvizsgálati eljárásban. A Legfelsőbb Bíróság megállapította azt is, hogy miért került sor a ... évben I. rendű felperesnél a sajtótájékoztató összehívására, amelynek nem a ... interjúadásból való kimaradása volt az oka. Ezen túl hamis színben tüntette fel az alperesi cikk azt a tényt, hogy a II. rendű felperes felülvizsgálati eljárást kezdeményezett a Fővárosi Ítéltábla döntésével szemben, mert ezzel azt a látszatot keltette, mintha a II. rendű felperes valamely jogával élt volna vissza.

Ennek megfelelően a fellebbezésben kiemelték, valamint a keresetben részletesen előadottak alapján - a Legfelsőbb Bíróság hivatkozott ítéletére tekintettel - kérte az alperesek helyreigazításra kötelezését, mert az alperesi cikk hamis állítást tartalmazott, illetve több állítása a valóságot hamis színben tüntette fel, és a cikk egésze a felperesek személyének „meghurcolását” szolgálta.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

Kiemelték, hogy a tényállás kellően feltárássra került és a tényekből helyes jogi következtetést levonva került sor a kereset elutasítására.

Hivatkoztak arra, hogy a ... által indított perben született ítéletekből megállapítható, hogy a per főtárgya tekintetében a II. rendű felperes pervesztes lett, így erre tekintettel az elsőfokú bíróság a cikk egészét is vizsgálva helyesen állapította meg, hogy a sajtószerv megalapozottan közölte a cikk címében, hogy a II. rendű felperes pert vesztt.

Helyesen állapította meg azt is, hogy a sajtótájékoztató összehívásának körülményeit a ... a valóságnak megfelelően közölte, mert a megfogalmazás nem utal arra, hogy a letiltott interjú lett volna az egyetlen és kifejezett indoka a sajtótájékoztató összehívásának, azonban az nem vitás, hogy azon ... ügye is előkerült.

A cikk a sajtóértekezlet tartalmát ismertette és nem keltett olyan látszatot sem, mintha az eljáró bíróság jogsértőnek ítélte volna ... riportjával kapcsolatban a jó szándékú önbuzgalom kifejezést.

A felülvizsgálati eljárás érdekesnek minősítése valóban olyan értékítélet, vélemény, amelynek helyreigazítását nem lehet igényelni a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalására tekintettel. Az nem lehet vitás, hogy ... személye azonos a népszavazási ügyben felmerült személlyel, annak pedig a felperesek megítélése szempontjából nincs jelentősége, hogy ... nyelvész szakvéleménye, vagy a népszavazási ügyben való fellépése datálódik-e korábbról.

Megítélése szerint a cikk korrekt módon számolt be a jogi eljárásról, a felperesek által kifogásolt jogilag pontatlan kifejezések szakmailag téves megjelölésnek minősülnek, amelyek a felperesek megítélését nem befolyásolják, ezért a helyreigazítás iránti igényüket sem alapozzák meg.

A felperesek előkészítő iratukban kereseti kérelmüket és fellebbezésüket fenntartva kiemelték, hogy a pervesztesség-pernyertesség arányával összefüggésben az az alperesi hivatkozás nem megalapozott, miszerint a per fő tárgya tekintetében a II. rendű felperes pervesztes lett. Álláspontjuk szerint a sajtótájékoztató összehívásának okaként a ... kizárólag az interjú letiltása nyomán kialakult feszült helyzetet az ... interjú letiltását jelölte meg, ez azonban valótlan tényállítás, amely egy közszolgálati műsorszolgáltatóval kapcsolatban azt a látszatot kelti, mintha egy interjú közlése, vagy attól való eltekintés olyan döntés, ami miatt sajtótájékoztatón, a nyilvánosság előtt kellene a tv vezetésének magyarázkodnia.

A PK 14. számú állásfoglalására hivatkozással kiemelte, hogy egy bírósági eljárásról való tájékoztató-beszámolótól elvárható, hogy az a tényállásnak és a jogerős döntésnek megfelelő legyen. Azt is kiemelte, hogy ... ténykedése, illetve a peres eljárás eredménye között semmiféle okozati kapcsolat nem állt fenn, így az erre vonatkozó alperesi tényállítás is valótlan. Ezen túl a tények egyoldalú csoportosításával azt a látszatot is keltette, hogy a közszolgálati műsorszolgáltató, illetve elnöke, valamint valamely politikai oldal, vagy annak támogatói között kapcsolat állna fenn.

A felperesek fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló értelmezésével érdemben is helyes döntést hozott, amelynek indokaival is egyetért a Fővárosi Ítéltábla, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság megfelelően hivatkozott a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó speciális törvényi szabályokra és állásfoglalásra, ezért azokra a Fővárosi Ítéltábla csak visszautal.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés elbírálása körében elsődlegesen azt emeli ki, hogy a sajtó-helyreigazítási igény megítélésekor külön vizsgálni kell a jogosult keresetőségi jogát egyrészt a Ptk. 79. § (1) bekezdése, másrészt a Ptk. 85. § (1) bekezdése alapján. Ezen rendelkezések értelmében a személyhez fűződő jogokat személyes kell érvényesíteni és figyelemmel kell lenni a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalásra is, amely alapján csak azoknak a tényállításoknak, tényközlésnek a helyreigazítását lehet kérni, amelyek az igényt érvényesítő fél személyére vonatkoznak.

A perbeli sajtóközlemény a címében, továbbá a cikk további részében is a II. rendű felperest a ... elnökeként jelöli meg, illetve a ... vezetése megjelölést is használja. Mindezekből egyértelműen következik az I. rendű felperes érintettsége, figyelemmel arra is, hogy a sajtóközleménnyel érintett tisztségviselő munkakörével kapcsolatos sérelem esetén a munkáltató, vagy az intézmény saját nevében is érvényesíthet igényt, így az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az I. rendű felperes keresetőségi jogát.

A sajtó-helyreigazítási eljárásban a bíróságnak a PK 12. számú állásfoglalásának II. pontjában foglaltaknak megfelelően kell eljárnia, amelynek értelmében a sajtóközleményt a maga egészében is vizsgálni kell és a kifogásolt közléseket, kifejezéseket valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni és ennek megfelelően kell megállapítani, hogy a sajtóközlemény kifogásolt részében vagy részeiben a sajtószerv tényállításaival meghamisítja-e, hamis színben tünteti-e fel a valóságot, ezért alkalmas-e az igényérvényesítő fél személyhez fűződő jogai megsértésére, tehát megalapozza-e a helyreigazítás elrendelését.

E körben azt is figyelembe kell venni, hogy a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény azt emeli ki, hogy az Alkotmányban biztosított sajtószabadság mindenkinek jogot ad arra, hogy nézeteit a sajtó útján közölje, de a törvény 3. § (1) bekezdése szerint a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével.

Mindezen általánosságban alkalmazandó rendelkezések tükrében a Fővárosi Ítéltábla is úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek keresete nem megalapozott.

A ...ben megjelent cikk egészének vizsgálata során megállapítható volt, hogy a sajtószerv a ... által kezdeményezett eljárás során hozott határozat lényegét feltárta, hiszen a per érdemi kérdése a jogalap, a személyhez fűződő jogok megsértése volt. E körben a jogsértés jogerősen megállapításra került, és az igényérvényesítő személy szempontjából az egyik legfontosabb objektív jogkövetkezmény az eszmei, jóvátételi, erkölcsi elégtételnyújtásra szolgáló személyiségvédelmi eszköz alkalmazásra került, az eljáró bíróság jelen per II. rendű felperesét sajtón keresztül teljesítendő elégtételadásra kötelezte. Ezen értelmezés szerint megállapítható volt,

hogy a perbeli cikk a 27.P.28553/2005. számú eljárást befejező határozatról a per főtárgya tekintetében - a cikk egészét figyelembe véve - megfelelő tájékoztatást adott, így a szerkesztőség helyreigazításra nem kötelezhető.

Azzal is egyetértett a másodfokú bíróság, hogy a sajtótájékoztató összehívásával kapcsolatos felperesi kereset túlterjeszkedik a kifogásolt íráson, mert az e körben sérelmezett részben csak azt közölte az I. rendű alperes, hogy a „kialakult feszült helyzetben” került sor az újságírók összehívására, ami nem jelenti azt, hogy ennek kizárólag a ... által készített interjú letiltása lett volna az oka.

Az sem olvasható ki a cikkből, hogy a hivatkozott bírósági eljárás során a jogsértés megállapítására a „jó szándékú önbuzgalom” megjelölés miatt is sor került.

A perbeli írás szerint az II. rendű felperes és ... sajtótájékoztatót tartott, ahol az anyag visszatartását magyarázták. „Mint mondták a főszerkesztő-helyettes jó szándékú önbuzgalomból készítette az interjút”. Ez a közlés pedig egyáltalán nem arra utal, hogy e körben a Legfelsőbb Bíróság ... személyhez fűződő jogának megsértését megállapította volna, hanem ebből az átlagolvasó számára is az olvasható ki, hogy maguk a sajtótájékoztatót összehívók, a II. rendű felperes és ... milyen módon minősítették az interjúkészítés indokát.

A PK 12. számú állásfoglalás III. pontja szerint véleménynyilvánítás, értékelés, vagy bírálat önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja. A felperesek kereseti kérelmükben a jogorvoslati kérelem eredményeként született döntés érdekesnek minősítését is kifogásolták, ami olyan a sajtószerv által alkotott vélemény, ami nem ad alapot a helyreigazítás elrendelésére. Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a ... nyelvész vonatkozásában közölteket, figyelemmel arra, hogy a szakvéleményét a Legfelsőbb Bíróság a döntése meghozatalakor nem vette figyelembe, másrészt a felperesek személyének megítélése szempontjából a leírtak pontatlansága értékelhető jelentőséggel nem bírtak (PK 12. számú állásfoglalás II. pont). Csak megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a szakértő személyének beazonosítása érdekében kerülhetett sor a népszavazási ügyben történő fellépésének említésére, amely egyrészt való tény, másrészt a felperesek által jelzett hamis látszat keltésére nem alkalmas.

A fentiekben kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta visszautalva annak helyes indokaira.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §(2) bekezdése és 14. §-a szerint határozott, figyelembe véve az I. rendű felperesnek az 1996. évi I. törvény 141. § (5) bekezdése alapján fennálló illetékmentességét.

Budapest, 2008. július 17.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő